

"Estic convençut que Mons. Àlvar m'ha guarit"

Jorge Llop, basc, és un dels 42 diaques que el dissabte 21 de maig ha estat ordenat sacerdot per Mons. Xavier Echevarría, prelat de l'Opus Dei.

02/06/2005

Des de jove, Jorge va sentir una gran passió pels esports. Compaginant l'estudi amb els entrenaments, va arribar a debutar en la màxima categoria nacional de jockey sobre

herba. No obstant això, el seu esport favorit és la bicicleta, amb la qual ha coronat les principals rutes del Pirineu. Aquest basc de 46 anys és, a més, un gran afeccionat a la lectura. A la seva recent ordenació sacerdotal han concorregut un nombrós grup de familiars i amics de Bilbao, entre ells diversos professors, alumnes i exalumnes del col·legi Gaztelueta, en el qual va treballar durant quinze anys. "Molts dels que vénen m'han donat suport especialment amb la seva oració durant la greu malaltia que em van descobrir fa gairebé sis anys i la curació de la qual atribueixo, sens dubte, a la intercessió de Mons. Àlvar del Portillo".

**Si no hi té inconvenient, pot
contar-nos una mica de la seva
malaltia?**

Vaig començar a notar algun
síntoma en l'estiu de 1999. Em

sentia bastant cansat, i experimentava cops de calor. Un dia em vaig desmaiar. Ho vaig comentar amb el metge i, després de descartar que es pogués tractar d'una hèrnia, em vaig sotmetre a una endoscòpia. Seguint el consell de la meva família, vaig viatjar a Pamplona, per a ser tractat en la Clínica Universitària de la Universitat de Navarra. Allí em van fer altres proves i em diagnosticaren una metàstasi de melanoma en l'estómac i a la cama.

Com va reaccionar quan li van confirmar que es tractava d'alguna cosa seriosa?

El primer que vaig fer va ser resar i pensar que estava en les mans de Déu. Després em vaig encomanar a la intercessió de Mons. Àlvar del Portillo. Va ser inoblidable que el prelat de l'Opus Dei, monsenyor Xavier Echevarría, m'escrivís una dotzena de cartes durant la meva

convalescència en la clínica. Va estar sempre al corrent de l'evolució de la meva malaltia, i em va animar a recórrer als mitjans sobrenaturals i a no deixar d'encomanar-me a Mons. Àlvar. Després de realitzar-me diverses proves i constatar que rebutjava el tractament, vaig prendre una actitud passiva davant aquesta situació: m'havia tocat i la meva vida havia canviat per complet i per a sempre. No obstant això, gràcies als consells dels metges, que sempre em van animar a lluitar, i al constant suport de les persones que m'acompanyaven, mai no em vaig desanimar. Al cap de quatre mesos em van fer noves anàlisis i els doctors van descobrir unes taques en el pàncrees, i per això van pensar que podria ser una metàstasi o un càncer de les vies biliars. Però va resultar ser una intoxicació per la malaltia. El gener de 2000 em van fer una altra prova i em van dir que les taques havien desaparegut: va ser

una gran sorpresa. De seguida vaig pensar en el miracle, encara que no m'agrada que em considerin una persona que ha rebut un miracle. Però la realitat és que a partir d'aquest moment, l'única cosa que faig és una revisió semestral per a controlar que els símptomes malignes no reapareguin.

Ha tingut ocasió d'animar altres persones en situacions similars a la seva?

Sí. Algunes vegades he pogut transmetre l'experiència sobre la meva malaltia a persones que han passat pel mateix. Hi ha gent que et pregunta per quina raó aquesta persona s'ha guarit i no obstant això una altra no. I t'ho pregunten perquè saben que ets conscient del que estan passant. Jo els animo dient-los que aquesta situació només es desbloqueja quan resen, quan recorrin a Déu amb confiança. En

veritat, només Déu sap el que vol quan permet que la malaltia passi a formar part de la vida d'un home. Tot esdeveniment, també aquells més dolorosos, deuen ser contextualitzats en el projecte que Déu té per a cadascun. I, llavors, és més fàcil trobar un sentit, que no és altre que el que va donar Jesús a la Passió. El misteri de la Creu de l'home s'entén en el misteri de la Creu de Crist.

El contacte directe amb la malaltia, l'ha ajudat d'alguna manera a preparar-se per al sacerdoci?

Naturalment. Encara que Déu va a l'encontre de l'home i de la dona habitualment a través de successos petits, aparentment intrascendents, no només existeix la providència ordinària. Crec que no cal espantar-se si alguna vegada el Senyor es fa present demanant quelcom gran. És una mostra d'amistat i de confiança.

D'altra banda, m'adono que el sacerdoci és un do molt gran. Si veig clar que Déu desitja que el serveixi a partir d'ara com a sacerdot, no em puc equivocar en respondre a la crida. Encara que no faltaran sacrificis, estic convençut que el millor negoci que pot fer una persona és obrir les portes a Déu, i respondre que sí a la seva crida. A mi m'ha dit “segueix-me ara com sacerdot” i els meus sentiments són d'enorme agraïment.

Vostè ha estat ordenat sacerdot en un moment especial. Han transcorregut gairebé dos mesos de la mort de Joan Pau II i un mes de l'elecció de Benet XVI.

Realment hem viscut uns dies inoblidables, sobretot els que hem tingut la sort de residir a Roma durant aquest període únic. Hem palpat l'extraordinària humanitat de Joan Pau II i de la seva mort santa

que ha commogut a tot el món. Una humanitat i una santedat que troben el seu fonament en Crist. Com oblidar els milers de persones que han passat gustosament cinc, deu i fins més de dotze hores drets fent cua per a saludar-lo per última vegada! Ha estat impressionant. El que personalment més m'ha commogut ha estat l'amor apassionat de Joan Pau II per l'Eucaristia, ja que fins a l'últim dia que va estar conscient va tenir com absoluta prioritat celebrar la Santa Missa. En el sacrifici del calvari, el Papa trobava el sentit de tota l'existència. Considero un fet no menys significatiu en el disseny amorós de la Providència que el seu successor hagi estat cridat en l'Any de l'Eucaristia. Això és una gràcia especial que devem aprofitar tots -no solament els sacerdots- perquè creixi el nostre amor a l'Eucaristia.

01 de juny de 2005.

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca/article/estic-
convencut-que-don-alvaro-mha-guarit/](https://dev.opusdei.org/ca/article/estic-convencut-que-don-alvaro-mha-guarit/)
(07/08/2025)